

1973 மார்ச் 9]

சேமிப்பு வங்கிக் கணக்குகள் உட்பட, சிறு சேமிப்புச் சான்றுகள் அனைத்தையும் ஈடுகளாக சீட்டு நடத்துபவரிடமிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று ஆணைகளை அரசு பிறப்பித்துள்ளது. 1972 டிசம்பர் 31 வரை பதிவாகியுள்ள சீட்டுகளின் எண்ணிக்கை 12,027 ஆகும். மேற் குறிப்பிட்ட நாள் வரை சீட்டுகளின் மூலம் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 5,97,300 ஆகும்.

13. 1967-68-லிருந்து 1972-73 வரை இத்துறையின் வரவு செலவுகள் பின்வருமாறு :—

	வரவு.	செலவு.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
	வரவு	செலவு
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
1967-68	229.67	70.93
1968-69	259.70	82.60
1969-70	270.62	90.05
1970-71	310.99	100.23
1971-72	344.28	121.45
1972-73	230.48	90.81
	(1972	(1972
	டிசம்பர்	டிசம்பர்
	வரை)	வரை)

இணைப்பு

(146 ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

கோரிக்கை 28—தொழிற்சாலைகளும், தொழிலாளர்களும்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் “கோரிக்கை 28—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர்களும்” என்பதன் கீழ் ரூ. 1,42,42,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று முன்னுரைக்கின்றேன். இக்கோரிக்கையில் வேலை தேடித் தரும் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கமும்

[1973 மார்ச் 9]

சேர்ந்துள்ளது. தொழிலாளர் நலத்துறை, வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்புப் பிரிவு ஆகியவை 1972-73-ல் ஆற்றிய பணிகளை விவரிக்கும் ஆய்வுரை பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதைக் கண்ணுறுமாறு மரண்புமிரு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலத் துறையின் பொதுவான கொள்கை பற்றியும் சாதனைகளை குறித்தும் இப்போது சுருங்கச் சொல்லி விளக்க விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களிடையே அமைதி நிலவவும் தொழில் வளர்ச்சி பெருகவும் அவர்கள் எல்லா நலங்களும் பெற்று வாழவும் ஏற்ற தொரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதே தமிழ் நாடு அரசின் தொழிலாளர் கொள்கையாகும். தொழிலாளர், தொழிலாளர் ஆகிய இரு தரப்பினரும் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு முழு உரிமை அளிக்கப்படுகிற அதே நேரத்தில் அமைதியும், தொழில் உற்பத்தியும் குளையும்போதோ அல்லது தடைப்படும்போதோ தொழிலாளர் நலனும், தொழில் நலனும் மட்டுமின்றி சமுதாயத்தின் நலனையும் பாதுகாக்க வேண்டியுள்ளதால், அரசு தலையிட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிறது. இதில் தனக்குள்ள பொறுப்பை அரசு புறக்கணிக்க முடியாது. தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு, உடல் நலன், நல்வாழ்வு ஆகியவற்றை உறுதியாய் பேணுவதையே தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு, பொதுத் துறை, தனியார் துறை என்னும் பாகுபாடின்றி தொழிலாளர் சட்டங்கள் அனைத்தையும் திறம்படச் செயல்படுத்துவதும் இவ்வரசின் கொள்கையாகும். தொழிலாளர் பெருமக்களின் நலனையும் நல்வாழ்வையும் மேம்படுத்துவதற்காகப் புதியதொரு பாதையில் நாம் இப்போது அடி எடுத்து வைத்துள்ளோம். சட்டப்படி ஏற்கெனவேயுள்ள விதிமுறைகளின் வரம்புக்கு அப்பாற்பட்ட துறைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கை நல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் தெர்ழிலாளர் நலத் திட்டம் ஒன்றைச் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் அவர்களது நலனையும் நல்வாழ்வையும் மேம்படுத்த முற்பட்டுள்ளோம். இதனால் வரும் காலத்தில் தொழிலாளர் நிலை உயரவும், அவர்களது வாழ்க்கைத் தரம் உயரவும், அவர்களுக்கு நலனும் நல்வாழ்வும் பெருமகிற்ச்சியும் நல்வாய்ப்புகளும் ஏற்பட வழிகோலும்.

1973 மார்ச் 9]

மாநிலத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனை வாரியத்தின் மூலமாக தொழிலாளர் தலைவர்கள், தொழில் துறையில் முன்னணியில் உள்ள தொழிலதிபர்கள் ஆகியோரது சிறந்த அனுபவத்தையும் ஆக்கபூர்வமான வழிகளையும் கொண்ட ஆலோசனைகளைத் தமிழ்நாடு அரசு பெற்று வருகிறது. மாநில நிலையில் தொழிலாளர் குறித்த பிரச்சினைகள் அனைத்திலும் அரசுக்கு ஆலோசனை நல்கி வருகின்ற இவ்வாரியம், இம்மாநிலத்தில் விளங்கிவரும் முத்தரப்பு ஆலோசனை மன்றமாகும்.

1971ஆம் ஆண்டில் 308 வேலைநிறுத்தங்களும் கதவடைப்பு களும் நடைபெற்றன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 22,86,507 ஆகும். ஆனால் இதற்கு மாறாக 1972 ஆம் ஆண்டில் 356 வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் நடைபெற்றன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 37,18,448 ஆகும். அறிக்கை ஆண்டில் வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள், விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை கூடியிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம், 1972 பிப்ரவரி, மார்ச்சில் கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகளிலும், சர்க்கரை ஆலைகள், அசோக் லேலண்டு, “டன்லப் இந்தியா”, செளத் இந்திய விஸ்கோஸ், ‘விம்கோ’ போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளிலும் எழுந்த ஊதியம், ஊதியக் கொடை குறித்த தகராறுகள், கோரிக்கைகள் எனலாம்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் மட்டும் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களில், விரயம் ஏற்பட்ட உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 21,32,268 நாட்களாகும். ஆயினும் இத்தகைய தகராறுகள் எழும்போது சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணிக் காப்பது நமது பொறுப்பாகுமென்ற கருத்தில் அவற்றின் மீது நல்லெண்ணத் துடனும், பொறுமையுடனும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். ஒரு பக்கம் உற்பத்திக்கு ஊறு நேராதவாறும், அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களின் சட்டப்படிக்கான உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியமும் நமக்கு ஏற்படுகிறது. சிம்லன் குரூப் கம்பெனியிலும், பஞ்சாலைத் தொழிலிலும் ஏற்பட்டதைப் போல சிக்கலான நிலைமை உருவாகியபோதெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மனமுவந்து தக்க ஆலோசனைகளைக் கூறி உதவியதோடு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணுவதில் உறுதுணையாகவும் விளங்கினார்.

[1973 மார்ச் 9]

கருத்து வேறுபாடுகளுக்கும், தகராறுகளுக்கும் தீர்வு காண இரு தரப்பினரும் நடுவர் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் கருத்தை வளர்த்து, அதன் மூலம், நீதிமன்றங்களில் வழக்காடுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன், மாநில நிலையில் நடுவர் தீர்ப்பு வளர்ச்சிக் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரைத் தலைவராகவும், இரண்டு சுயேச்சை உறுப்பினர்களையும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் ஐவரையும் கொண்டு இக்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நடுவர்களும், முத்தரப்புப் பிரதிநிதிகளும் பின்பற்றுவதற்கான கொள்கைகளையும், நியதிகளையும் நடைமுறைகளையும் இக்குழு வகுப்பதுடன், நடுவர் தீர்ப்பு மூலம் தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் இரு தரப்பினர்க்கும் ஏற்படும் இடர்பாடுகளைக் குறித்தும் அது கவனிக்கும். தாமே முன்வந்து நடுவர் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் வழக்கத்தை வளர்ப்பதற்காக, அரசு எடுக்கக்கூடிய சிறப்பு நடவடிக்கையின் பேரிலும் இக்குழு ஆலோசனை நல்கும்.

1972ஆம் ஆண்டில் பல பெரிய தொழில் தகராறுகளில் உடன் பாடு காணப்பட்டதோடு சில முக்கியமான உடன்பாடுகளையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(1) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 13 தொழிற்சங்கங்கள் கொண்ட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கங்களின் கூட்டு நடவடிக்கைக் குழு மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை மீண்டும் திறப்ப தற்கான கோரிக்கை உட்பட 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 7 ஆம் நாளிட்ட தங்களது 19 கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியலின் பேரில் பஞ்சாலைத் தொழில் நிர்வாகங்களுக்கு வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தது. என் முன்னிலையிலும் மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஆகியோரின் முன்னிலையிலும் 1972 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 18 ஆம் நாள், 19 ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் சென்னையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. பலமுறை பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றதன் பலனாக கோழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று சென்னையில் உள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்னிலையில் 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 9 ஆம் நாளில் ஏற்பட்டது. இந்த உடன் பாட்டிற்கு இணங்க 1972ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 12ஆம் நாளில் தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர். உடன்பாட்டில்

1973 மார்ச் 9]

கண்ட நிபந்தனைகளின்படி, அடிப்படைச் சம்பளம், அகவிலைப்படி ஆகியவற்றை மாற்றியமைப்பதைக் குறித்த பிரச்சினை உடன் பாட்டுக் குழுவின் தீர்ப்புக்கு விடுவதென்று ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது. தென்னிந்திய ஆலை அதிபர் சங்கத்தில் உள்ள உறுப்பினர் ஆலைகள் 10 தான் மொத்த ஊதியத்தை இடைக்கால நிவாரணமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் உடன்பாட்டுக் குழுவின் முடிவான பரிவுரைக்கு இணங்க உடன்பாடு காணப்பட வேண்டும் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 6 ஆலைகள் மூடப்பட்டதால், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக, சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களையும் ஏனைய சங்கங்களையும் சேர்ந்த கூட்டு நடவடிக்கைக் குழுவைக் கலந்து ஆலோசித்துக்கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குத் துயர் தணிப்புத் தொகை வழங்குவதற்காகக் கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மொத்தத் தொகையாக ரூ. 5 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டது. முதலமைச்சரது மாநிலத் துயர் தணிப்பு நிதியிலிருந்து பெறப்பட்ட ரூ. 5 லட்சத்தில் 6,921 தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை ரூ. 4,42,200 வழங்கப்பட்டதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். இதன் பின்னர் திபாவளி தினத்தன்று அதுவரை வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாத தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குவதற்காக முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து மேலும் ரூ. 1,01,000 அளிக்கப்பட்டது.

மேற்சொன்ன உடன்பாட்டின் முதல் பகுதிக்கிணங்க, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் குறித்த அடிப்படை ஊதியங்களையும், அகவிலைப்படியையும் மாற்றியமைப்பது பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக உடன்பாட்டுக் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்தது.

மேற்சொன்ன உடன்பாட்டின் 7, 8, 10 பகுதிகளுக்கிணங்க சென்னை, தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் பின்வருவன குறித்த பிரச்சினைகளில் தமது முடிவுகளைக் கொடுத்துள்ளார்:--

(i) பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதற்கான வயது.

(ii) இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்துவதில் உள்ள முரண்பாடுகள்.

(iii) ஊதியக்கொடையைக் கணக்கிடுவதற்கான அடிப் படையைத் தெரிந்தெடுத்தல்.

[1973 மார்ச் 9]

உடன்பாட்டின் 9-வது பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இயந்திர வேத அதிகரிப்பு காரணமாக பணிச்சுமை உயர்ந்துவிட்டது குறித்து சீரமைப்புக் குழு பரிசீலித்துவருகிறது.

(2) அரக்கோணம் சதர்ன் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமென்ட்ஸ் நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தினருக்கும் அந்த நிறுவனத் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதியான சதர்ன் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமென்ட்ஸ் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கத்திற்கும் இடையே ஒரு தகராறு எழுந்தது. வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட 3 தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளுதல், பிற நலங்களை வழங்குதல் என்பவை முன்னேற்ற சங்கத்தின் கோரிக்கை. தொழிலாளர்கள் 26-2-1972-ல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர்; நிர்வாகத்தினர் 28-2-1972லிருந்து கதவடைப்பு செய்வதாக அறிவித்தனர். தொழிலாளர் அதிகாரி முன்னிலையில் உடன்பாடு எதுவும் காண இயலாததால் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் இரு தரப்பினருடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். பின்னர் நானும் அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினேன். என் முன்னிலையில் ஏற்பட்ட சமாசத்திற்கிணங்க தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்படி 20-4-1972-ல் தொழிலாளர் ஆணையாளர் முன்னிலையில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 24-4-1972 லிருந்து வேலை நிறுத்தம் திரும்பப் பெறப்பட்டு, அதே நாளில் நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை நீக்கியதும் தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(3) 1970-71 ஆம் ஆண்டுக்கான ஊதியக்கொடை அதிக அளவில் தேவை எனும் கோரிக்கை ஆதரவாக சென்னை அசோக் லேலண்டு தொழிலாளர்கள் 8-1-1972லிருந்து வேலையை மட்டுப் படுத்துவது என முடிவு செய்தனர். இதனால் 18-2-1972லிருந்து நிர்வாகத்தினர் பெரும்பாலான தொழிலாளர்களைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்தனர். என் முன்னிலையில் பலமுறை பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. உடன்பாடு எதுவும் காண இயலாததாலும் தொழிலாளர்கள் இயல்பான உற்பத்தியைச் செய்யத் தவறியதாலும் நிர்வாகத்தினர் 14-5-1972 லிருந்து தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டனர். இதன் பின்னர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் இந்தத் தொழிற்சாலை 31-5-1972லிருந்து மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. வழக்கமாக மீண்டும் வேலை தொடங்கியது.

1973 மார்ச் 9]

(4) தஞ்சாவூர் பஞ்சாலை நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் 1972 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 9-ம் நாளிட்ட பஞ்சாலைத் தொழில் உடன்பாட்டைச் செயல்படுத்துமாறு கோரி 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 20-ம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நலத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளது இணக்கப் பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்ததால் சம்பந்தப்பட்ட பிரதிநிதிகளுடன் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினேன். அதன் பலனாக, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 20-ம் நாளில் ஏற்பட்டது.

(5) சென்னையில் உள்ள பி.அண்டி.சி. ஆலையின் நெசவுப் பிரிவில் சுமார் 1,000 தொழிலாளர்கள், ஊதியக்குழு தீர்ப்புத் தொகை பாக்கிகளைக் கணக்கிடுவதில் தகராறு செய்து 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 11-ம் நாளில் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். நிர்வாகத்தினர் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 11-ம் நாளில் இரவு 7 மணிக்கு கதவடைப்பு செய்வதாக அறிவித்தனர். அரசு தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புத் துறைச் செயலாளரது தலையீட்டின் பேரில் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் நிர்வாகத்தினர் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 29-ம் நாளில் கதவடைப்பை நீக்கினர். தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(6) கோயம்புத்தூர் வட்டாரத்தில் உள்ள பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை கொடுப்பதைக் குறித்தும் 1969-70, 1970-71 ஆண்டுகளுக்கு ஊதியக் கொடை முன்பணங்கள் கொடுப்பது குறித்தும் எழுந்த தகராறில், அரசு தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்புத் துறைச் செயலாளர், தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் ஆகியோர் முன்னிலையில், கோயம்புத்தூர் தென்னிந்திய ஆலை அதிபர் சங்கம், தொழிலாளர்ச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளோடு 1972-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 19-ம் நாளில் சென்னையில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. பேச்சுவார்த்தைகளின் பலனாக மேற்சொன்ன பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(7) சிம்சன் தொகுதி கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்களிடையே 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 15-ம் நாளில் வன்முறையான மோதல் ஏற்பட்டு அதனால் தொழிலாளர் இருவர்

[1973 மார்ச் 9]

இறந்துவிட்டதன் விளைவாக, இந்த கம்பெனி பிரிவுகள் முடிக்கிடந்தன. இதனால் 1972 செப்டம்பர் கடைசி வாரம் வரையில் உற்பத்தியிலும் ஊதியத்திலும் பெருத்த நட்டம் ஏற்பட்டது. நிர்வாகத்தினருடனும் சிம்சன் தொகுதி கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்-பணியாளர் சங்கத்துடனும் என் முன்னிலையிலும், முதலமைச்சர் முன்னிலையிலும் பலமுறை நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் பலனாக 1972 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 22-ம் நாளில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 23-ம் நாளிலிருந்து வேலை மீண்டும் தொடங்கியது. இந்த உடன்பாட்டிற்கிணங்க, தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர் மீதுள்ள குற்றச் சாட்டுகள் விசாரிக்கப்படும் என்றும் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தினர் எடுத்த முடிவு தெரிவிக்கப்படும் என்றும் அதை செயல்படுத்துவதற்கு முன்பு அவர்களது வழக்குகளின் முடிவு முதலமைச்சரால் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. 1971 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தங்கள் குறித்த பிரச்சினைகள் எதுவாயிருந்தாலும் ஊதியக் கொடை உற்பத்தி உயர்வதற்கான ஊக்கத் தொகை போன்ற பிரச்சினைகளும் விவாதிக்கப்பட்டு, உற்பத்தி அல்லது ஒழுங்குமுறைக்கு ஊறு நேராதவகையில் கழுகமாக தீர்த்து வைக்கப்படும் என்றும் இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

(8) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சப்பர் தோட்டங்களில் சுமார் 4,200 தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வுக் கோரி 1972 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 24-ம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், நாகர்கோவிலில் உள்ள தொழிலாளர் நல அதிகாரி ஆகியோரின் ஆலோசனையின் பேரில் 1972-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 2-ம் நாளிலிருந்து வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. தொழில் தகராறுச் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்படி உடன்பாடு ஒன்று 1972-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 3-ம் நாளில் தொழிலாளர் உதவி ஆணையாளர் முன்னிலையில் ஏற்பட்டது.

(9) தொழிலாளருக்கு மிகுந்த கவலை அளித்துவந்த மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஊதியம் குறித்த தகராறு, அரசுச் செயலாளரும் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரும் நெடுநாள் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பிறகு 1973 ஆம் ஆண்டு

1973 மார்ச் 9]

ஜனவரி திங்கள் 5-ம் நாளில் கோவையில் என் முன்னிலையில் வெற்றிகரமாக உடன்பாடு ஏற்பட்டது என்பதை அவைக்குத் தெரிவிப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த உடன்பாடு தமிழ் நாட்டில் 80,000 மலைத் தொட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் உயர்வாக மாற்றி அமைக்கப்படுவதற்கு வகைச் செய்தது. நல்லெண்ணெயும், பொறுமையும் இருப்பின் மிகவும் கசப்பான பிரச்சினைகளும் போராட்டத்திற்கோ அல்லது பணி தடைபடுவதற்கோ இடமளிக்காமல் சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட்டு, உடன்பாடு ஏற்படுத்தப்படலாம் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

நமது மாநிலத்தில் பஞ்சாலைத் தொழில் உள்ள சிக்கல் வெற்றிகரமாக சமாளிக்கப்பட்டு உள்ளது. பஞ்சாலைகள் மூடப்படுவதால் ஏற்படும் வேலையின்மை எனும் பிரச்சினை கடந்த கால நிகழ்ச்சியாக மாறிவிட்டது. ஆலைகள் மூடப்படுவதற்கு லழிகோலிய தகராறுகள் ஏற்படும்போதெல்லாம் தகராறுகளுக்குத் தீர்வு கண்டு. ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்படுவதற்கு ஆவன செய்ததோடு சிக்கன சீரமைப்பு குறித்த பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகண்டு தனித்து செயல்பட முடியாது. கலிவுற்ற ஆலைகள் ஆய்ந்து அவற்றிற்கு வங்கிக் கடன் உத்தரவாதமளிப்பதன் மூலம் அரசு உதவியும் செய்து வந்துள்ளது. மூடப்பட்ட ஆலைகளை ஏற்று நடத்துவதற்கு 1951 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி, ஒழுங்கு முறை விதிகள்) சட்டத்தின்கீழ் அதிகாரம் பெற்ற கட்டுப்பாட்டு நிறுவனமாக அரசால் அமைக்கப்பட்ட தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் இதுவரையில் மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது:—

1. கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.
2. கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
3. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
4. ஸ்ரீ ரெங்கவிலாஸ் விதையெடுத்தல், தூற்பு நெசவு ஆலைகள் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
5. சோமசுந்தரம் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
6. கோயம்புத்தூர் தூற்பு-நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
7. ஓம் பராசக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
8. சாரதா ஆலை லிமிடெட், போதனூர்.

[1973 மார்ச் 9]

9. கோதண்டராம் நூற்பு ஆலை, மதுரை.
10. பலராமாவர்மா பஞ்சாலை விமிடெட், செங்கோட்டை.
11. காளீஸ்வரர் ஆலை விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
12. பங்கஜா ஆலை விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
13. காளீஸ்வரர் ஆலை விமிடெட், காளையார்கோயில்.
14. பயனீர் நூற்பாலை (பிரைவேட்) விமிடெட், கழுதாசுடி.

1973 ஜனவரி 29, 30 ஆம் நாட்களில் மதுரையில் நடைபெற்ற மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் 25-வது கூட்டத்தில் இந்தக்குழு வேலை நிறுத்தத்தின்போது தொழிலாளரும், நிர்வாகத் தினரும் பின்பற்ற வேண்டிய ஒழுங்கு முறை விதிக்கோவை ஒன்றை வகுப்பது குறித்து ஆலோசித்தது. இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்குக் குழு ஒன்றை அமைப்பது நலமாய் இருக்கும் என்று இந்தக் குழு கருதியது. இதன்படி சிறப்புத் துணை ஆணையாளரை தலைவராகவும் தொழிலதிபர்கள் தொழிலாளர் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைப்பது என்று அரசு முடிவு செய்தது. இக்குழுவில் நடத்தப் படும் விவாதங்கள், தொழில் மனைகளில் வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் நடைபெறும்போது ஒவ்வா நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதை தவிர்ப்பதற்கு வழிகோலும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வெட்டு மரத் தொழிலுக்கென அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவின் ஆலோசனையின்பேரில் இத்தொழிலில் வேலைக்கமர்த்தப் பட்டிருப்பதற்கு குறைந்தளவு ஊதிய வீதங்களை அரசு முடிவு செய்து உள்ளது. சின்கோடு மலைத் தொட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் மாற்றி அமைக்கப்பட்ட குறைந்தளவு ஊதிய வீதங்களை அரசு அறிவித்துள்ளது. கீழ்க் காணும் தொழில்களில் குறைந்தளவு ஊதியங்களை முடிவு செய்வதற்காக அரசு பின்வரும் ஆலோசனைக்குழுக்களை அமைத்துள்ளது :—

- (1) கைத்தறி நெசவுத் தொழில்.
- (2) கைத்தறி பட்டு நெசவுத் தொழில்.
- (3) வேளாண்மைத் தொழில்.

1973 மார்ச் 9]

ஹோட்டல்களிலும், சிற்றுண்டிச்சாலைகளிலும், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்ய ஆலோசனை நல்குவதற்கு ஆலோசனைக்குழு ஒன்றை அமைப்பது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1973 ஜனவரியில் நடைபெற்ற மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழுவின் சென்ற கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட முடிவிற்கிணங்கவும். கடந்த வரவு-செலவுத் திட்டக் கூட்டத் தொடரில் இம்மன்ற உறுப்பினருள் சிலர் தெரிவித்த கருத்துகளுக்கு செவிசாய்க்கும் வகையிலும் இவ்வரசு தமிழ் நாடு விருந்தியல் நிறுவனங்கள் விதிகளில் இதற்காகத் தகுந்த விதித்துறை இயற்றி ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பணிப் புத்தகங்கள் வழங்குவதைக் குறித்தும் ஆலோசித்து வருகிறது.

பீடித் தொழிலாளர்களின் குறைந்தளவு ஊதியங்களில் மாநிலங்களுக்கிடையே வேறுபாடு இருப்பதைக் குறித்த பிரச்சினையையும் 1961 ஆம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிபந்தனைகள்) சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதையும் குறித்து விவாதிக்க புது டில்லியில் மத்திய அரசு மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சர் 1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 17-ம் நாளில் கூட்டிய மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினை நான் பெற்றேன். இம்மாநாட்டில் மாநிலங்களில் எந்த பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மிகக் குறைந்த ஊதியமாக ரூ. 3.25 கொடுக்கப்படுகிறதோ, அவர்களுக்கு 1973 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் ரூ. 3.50 ஆக கொடுக்கப்படுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்றும், 1974 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து இதை மீண்டும் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நமது மாநிலத்தில் இந்தத் தொழிலில் குறைந்தளவு ஊதியங்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்கும் அரசு ஆலோசனை அளிக்கவும் குறைந்த அளவு ஊதிய ஆலோசனைக்குழு ஒன்று ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குகளை எதிர்த்து வாதாடுவதில் தொழிற்சங்கங்களுக்கு வழக்காடுவதற்கான உதவி அளிப்பது பற்றி சிறிது காலமாகவே ஆலோசனையில் இருந்துவந்திருக்கிறது. இப்போது அரசு ஒரு சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ரிட் மனு அல்லது ரிட் மேல் முறையீடு ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 150 ஆக

[1973 மார்ச் 9]

உயர்நீதி மன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்து வழக்காடுவதற்கான உதவி வழங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. வழக்காடுவதற்கான உதவி வழங்குவதற்கான அதிகாரம் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளது.

நீதி வசதியற்ற மக்களுக்கு வழக்காடுவதற்கான உதவி அளிக்கும் திட்டத்தை இயற்றுவது குறித்துப் பொதுவாக ஆராயுமாறு ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியைக் கொண்ட 'தனி நபர் குழு' ஒன்றையும் அரசு அமைத்துள்ளது. தனி நபர் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கிணங்க சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற தொழில் முக்கியத்துவம் பெற்ற இடங்களில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் அறிவுரை மன்றங்களை அமைக்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்து வருகிறது. தொழிலாளரும், சிறு தொழிற்சங்கங்களும் தங்கள் குறைகளை போக்கிக்கொள்வதற்கு பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை குறித்தும் நிவாரணம் பெறுவது போன்றவற்றில் எவரை அணுகவேண்டும் என்பதைக் குறித்தும் இந்த அறிவுரை மன்றங்கள் தேவையான உதவி அளிக்கும். இந்த ஏற்பாட்டை இம் மன்றத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் வரவேற்பர் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். கடந்த வரவு-செலவு திட்டக் கூட்டத் தொடரிற்போது இம் மன்றத்தின்மூன் நான் அறிவித்ததற்கு இணங்க, பீடித் தொழிலாளர்கள், சாலைபோடுதல், உப்பளங்கள், சலவைச்சாலைகள், பொற்கொல்லர் தொழில், கைத்தறி, கைத்தறிப்பட்டு நெசவுத் தொழில், சங்கு குளிப்பு உட்பட மீனவத் தொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் ஆகியவரது வாழ்க்கை நிலைகளை ஆய்ந்தும், வீட்டு வசதி, மருத்துவ வசதிகள் போன்ற வாழ்க்கை நல வசதிகளை செய்து கொடுப்பது சம்பந்தமான தகுந்த செயற்குறிப்புகளைத் தயாரிக்கவும், தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளரைத் தலைவராகவும், தொழிலதிபர், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையும் இம் மன்றத்து உறுப்பினர் மூவரையும் கொண்ட முத்தரப்புக் குழு ஒன்றை இவ்வரசு அமைத்துள்ளது.

நியாய ஊதியங்கள் துறையில் ஜவுளி, சர்க்கரை, சிமெண்ட், தோல், கரைக ரசாயனம் இன்ன பிற தொழில்களுக்கான மத்திய ஊதிய குழுக்களின் பரிவுரைகள், இம்மாநிலத்தில் அந்தந்தத் தொழில்களின் நிர்வாகத்தினரால் பெரும்பாலும் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1973 மார்ச் 9]

சாலைப் போக்குவரத்து தொழிலுக்கான ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைப் பொறுத்தமட்டில், 17,199 தொழிலாளர்கள் அடங்கிய 377 பிரிவுகள் இந்தப் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தியுள்ளன. இதில் எய்திய முன்னேற்றம் நிறைவு அளிப்பதாய் இல்லை என்பதால் ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கு சட்டப் பூர்வமான ஆக்கம் அளிக்கும் வகையில் சட்டம் ஒன்றை இயற்று வதைப் பற்றி அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

பொருளாதார சக்தி ஓரிடத்தில் குவிவதை நாம் தடுக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும். இதற்கு அரசுத் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. பொதுத்துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் உள்ள தொழிற் சாலைகளின் நிர்வாகத்திலும், வட்டியில்லாப் பங்கு மூல தனத்திலும் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு அளிக்கும் வகையில் புதிய கொள்கை ஒன்றைப் பின்பற்றுவது ஏற்புடையதாகும் என்று அரசு கருதுகிறது. இந்த நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலதிபர்களையும் தொழிலாளர்களையும் கூட்டாகப் பங்கேற்கச் செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். இச்சிக்கலை ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்ய அரசு குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளது. இக்குழுவில், தொழிலாளர் நல ஆணையர் தலைவராகவும், சென்னை, தேசிய உற்பத்தித்திறன் குழு வட்டார இயக்குநர், சென்னை உற்பத்தித் திறன் குழு நிர்வாகச் செயலாளர் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாகவும் உள்ளனர். பொதுத் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் உரிமையாளர்களும் தொழிலாளர்களும் கூட்டாக நிர்வகிப்பதற்கு வழி வகுக்கும் பொருட்டு தொழிற் சாலைகளின் நிர்வாகத்திலும் வட்டியில்லாப் பங்கு மூலதனத்திலும் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு அளிப்பதற்கான வாய்ப்புப் பற்றி இக்குழு ஆய்வு செய்யும்.

சென்னையில் தொழிலாளர் நலன் குறித்த ஆய்வு நிலையம் ஒன்றை அரசு அமைக்க இருக்கிறது. தொழிற்சங்கத் தலைமைத் திறன் வளர்த்தல், தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளுக்கும் பணியாளர் அதிகாரிகளுக்கும் பயிற்சி அளித்தல், துறை அதிகாரிகளுக்கு நினைவுட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்துதல் ஆகியவை இந்த நிலையத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். புள்ளி விவரம்

[1973 மார்ச் 9]

சேகரிக்கும் குழு ஒன்றும் இந்த நிலையத்துடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு, தொழிலாளர் குறித்த புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பதுடன், தொழில் தகராறுக்கான காரணங்கள், தீர்ப்பு வழிச் சட்டத்தின் வளர்ச்சியில் காணப்படும் போக்குகள் போன்ற பிற கூறுகள் குறித்து ஆய்வு செய்யும். இந்த நிலையம் மிக விரைவில் தொடங்கப்படும்.

அரசு நிதியிலிருந்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் தொடக்க மானியத்துடன் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றை இந்த அரசு உருவாக்கியுள்ளதையும் எடுத்து தலைமையில் தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றை அமைத்துள்ளதையும் நீங்களேவரும் அறிவீர். பெண் தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்களின் மனைவியர் ஆகியோருக்குத் தையல் வகுப்புகளும், தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்குப் பாலர் பள்ளிகளும் கொண்ட நல நிலையங்கள் சமூக நலத்துறையின் ஒத்துழைப்புடன் 1972 ஜனவரி திங்களில் சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதற்கான வசதிகளும் இந்த நிலையங்களில் உள்ளன. இத்தகைய நிலையங்களை மாநில முழுவதும் அமைக்கவும், பாட்டாளி மக்களுக்குத் தேவையான கல்வி, மனமகிழ் வசதிகளை நிறைவு செய்ய இந்த நிலையங்களின் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தவும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

இம் மாமன்றம் நிறைவேற்றிய தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம், இவ்வாண்டு ஜனவரி 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்துள்ளது. இச் சட்டம், பிறவற்றிற்கிடையே, தொழிலாளர் நல நிதிக்குத் தொழிலதிபர்களும், தொழிலாளர்களும் தொகை செலுத்தவும்; தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களைச் சட்டப்படி செயல்படுத்துவதற்கும் வகை செய்கிறது. இச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பிறப்பிக்கப்படவிருக்கும் விதிகளும் இறுதி வடிவம் பெற்று வருகின்றன.

பம்பாயில் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் கொண்ட விளையாட்டு அரங்கம் கட்டப்பட்டிருப்பதுபோல் இங்கும் சென்னை மாநகரில் தொழிலாளர்களின் பயனுக்காகத் திறைப்பட அரங்கு, திடல் விளையாட்டு, அகநிலை விளையாட்டு வசதிகள், நீச்சல் குளம்

1973 மார்ச் 9]

ஆகிய வசதிகள் கொண்ட விளையாட்டு அரங்கம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு பற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. “மே தின” விழாவன்றும், தொழிலாளர்களுக்கு முக்கியமான பிற நாட்களிலும் தொழிலாளர் அணிவகுப்புகளை நடத்தவும் இந்த அரங்கம் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

தொழிலாளர்களுக்கு 8-1/3 சதவீதம் குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை வழங்குவதற்கு வகை செய்யுமாறு இந்திய அரசை இவ்வரசு நீண்டகாலமாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளதை அனைவரும் அறிவர். தொழிலாளர் ஒரளவில் கூட்டும் ஊதியத்தில் 8-1/3 சதவீதத்தை குறைந்த அளவு ஊதியக்கொடையாகக் கொடுப்பதற் கேற்ப ஊதியக்கொடை வழங்குதல் சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது குறித்து நாம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம். இதன்மூலம் தொழிலாளரின் நீண்ட நாளைய கனவு நனவாகியது. ஊதியக் கொடை சட்டத்தில் மேலும் பல மாற்றங்கள் செய்வது பற்றி ஊதியக்கொடை ஆய்வுக்குழு பரிசீலித்து வருகிறது.

தொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குப் பணிக்கொடை வழங்க வகைசெய்யும் சட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு இயற்றியுள்ளது. இச் சட்டம் 1972-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 16-ம் நாள் முதல் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் குறித்து நமக்குள்ள பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இச் சட்டத்தின்கீழ் மாநில விதிகளை வகுக்கும் முயற்சியில் மாநில அரசு தற்போது ஈடுபட்டு வருகிறது. இப்புதிய சட்டத்தை மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் போன்ற ஏனையவகை தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிப்பது அவசியமெனக் கருதுகிறேன். இது குறித்து இந்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டுதோறும் ரூ. 15,000 தொடர் மானியத்துடன் தொழிற்சாலை விபத்துக்களால் செயலிழந்தோர் துயர்தணிப்பு நிதி ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. கல் உடைத்தல், பாறைகளை வெடிவைத்துத் தகர்த்தல், கிணறு வெட்டுதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது விபத்து ஏற்பட்டு அதனால் எப்போதும் பணியாற்ற இயலாமற்போகும் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அந்த விபத்தில் இறக்கும் தொழிலாளர்களைச் சார்ந்திருப்போர்க்கு

[1973 மார்ச் 9]

அல்லது 1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட இழப்பீட்டுத் தொகையினைத் தொழிலாளருக்குக் கொடுக்க தொழில் உரிமையாளருக்குப் போதிய நிதி வசதி இராது நேர்வுகளில் அல்லது வேறு எக்காரணத்தினாலாவது தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலாளர்கள் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்திருப்போர் அத்தகைய இழப்பீட்டுத் தொகையினைப் பெற முடியாதபோது அவர்களுக்கும் துயர் தணிப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்த நிதியிலிருந்து தொகை வழங்கப்படும். தங்களிடம் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு இத்தகைய நேர்வுகளில் இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுக்கப் போதிய நிதி வசதி இல்லாத சிறு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு இந்நிதி பேருதவியாக இருக்கும்.

தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பான, சமூகமான பணி நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் காரியமாகத் தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கருத்திற் கொண்டு, தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், நலன் சம்பந்தப்பட்ட 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம், அது தொடர்பான பிற சட்டங்கள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளைத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் கண்டிப்புடன் செயல்படுத்தி வருகிறது.

பாதுகாப்புடன் பணியாற்ற வேண்டும்; அதே சமயத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற உணர்வினை தொழிலாளர்களின் மனதில் நிலை பெறச் செய்ய வேண்டும். இதற்காகத் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகப் பணியாளர்களுக்கும் பல வகை வகுப்புகளைத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் நடத்தி வருகிறது. பரிசளிப்புத் திட்டமும், ரொக்கப் பரிசளிப்புத் திட்டமும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொழிற்சாலைகளில் அதிக சதவீதம் விபத்துக்களைக் குறைப்பதில் சாதனையை ஏற்படுத்தும் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினருக்கு இத் திட்டங்களின்கீழ் கேடயங்களும், ரொக்கப் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பாதுகாப்புடன் பணியாற்றுவதிலும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் சிறந்த கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய சீரிய முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டதனால் முந்தைய ஆண்டைக்

1973 மார்ச் 9]

காட்டிலும் இவ்வாண்டு விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. அதன் விவரம் பின் வருமாறு :—

	1971.	1972.
மரண விபத்துக்கள்	42	37
ஏனைய விபத்துக்கள்	28,818	26,965

விபத்துக்கள் குறைவு கணிசமான அளவாக இராவிடினும், வேறு சில மாநிலங்களிலும், பொதுவாக நாடு முழுவதிலும் விபத்துக்கள் பெருகி வருவதுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் நமது மாநிலத்தில் விபத்துக்கள் குறைந்து வருவது ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலிருந்து நாம் பிறழாமல் மேலும் மேலும் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க சீரிய முயற்சிகளைத்தையும் நாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம். கடுமையான விபத்துக்கள் ஏற்படுகையில் அவைபற்றி நன்கு ஆய்வு செய்து அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கான வழி வகைகள் பற்றி அவ்வப்போது கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

தொழிலாளர் பணியாற்றும் இடங்களில் ஈயத்தால் ஏற்படும் நச்சுவினாவு, சிலிகாஸிஸ் (Silicosis), டெர்மாடைடிஸ் (Dermatitis) போன்ற நோய்களும் மற்றும் பிற நச்சுப் பொருள்களால் ஏற்படும் நோய்களும் தோன்றுவதற்கான காரணங்களை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதோடு தொழிற்சாலைகளில் உண்டாகும் வெப்பத்தையும், இரைச்சலையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழி வகைகளையும் நாம் தெரிவிக்க வேண்டும். இதற்காகத் தொழில் சுகாதார-துப்புரவுப் பிரிவு ஒன்றையும் ஆய்வுக் கூடத்தையும் மாநிலத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில் அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்தப் பிரிவும் ஆய்வுக் கூடமும் 1973 ஆம் ஆண்டில் செயல்படத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகளுக்கும், கர்ப்பிணிகளுக்கும், பாலுட்டும் தாய்மார்களுக்கும் சரிவிகித உணவு வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ் நாடு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் ஊட்டச் சத்துணவு திட்டம் இம் மாநிலத்தில் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகள் ஒத்துழைப்புடன்

[1973 மார்ச் 9]

தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின் கீழ், “கேர்” நிறுவனத்தினர் வழங்கும் ஊட்டச் சத்து மிகுந்த உணவுப் பொருள்களை நாம் பெற்றுக் கொண்டு அவற்றைப் பக்குவமாகச் சமைத்து தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகள், கர்ப்பிணிகள், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு அவர்கள் நாள்தோறும் உட்கொள்ளும் உணவுடன் வழங்கி வருகிறோம். தொழிலாளர் நலத் துறை மேற்கொண்ட அயராத முயற்சியின் பலகை தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் குடும்பத்தினருக்கு “கேர்” நிறுவனத்தாரின் உணவு வழங்கப்படுகிறது. நாட்டிலேயே நமது மாநிலத்தில் தான் இத்தகைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் பலனைத் தொழிலாளர் தற்போது அனுபவித்து வருவது நன்கு புலப்படுகிறது. இத் திட்டம் தற்போது 77 தொழிற்சாலைகளிலும் மலைத் தோட்டங்களிலும் செயல்படுத்தப்படுகிறது. 18,857 பேர் இத் திட்டத்தினால் பயனடைகின்றனர்.

தொழிலாளர்களுக்குக் கல்வியளிக்கும் திட்டம் பற்றி விவாதிக்கத் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர் சங்கப் பிரதிநிதிகளின் மற்றொரு மாநாட்டை 1973-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 11-ஆம் நாளில் நான் கூட்டினேன். அந்த மாநாட்டில் இத் திட்டத்திற்கு முழு ஒத்துழைப்பை நல்குமாறு தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழிற் சங்கங்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தை மேம்படுத்துவது, இத் திட்டம் செயல்படுவதை உன்னிப்பாகக் கவனிப்பது ஆகியவற்றிற்கான வழிவகைகள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. அவற்றிற்கு நல்லதோர் முடிவும் காணப்பட்டது.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம்.

இம் மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம் தற்போது 39 இடங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது. 390,000 குடும்பங்கள் உட்பட சுமார் 16 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இத் திட்டத்தினால் பயனடைகின்றனர். இத் திட்டத்தின்கீழ், சென்னை மாநகர், கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் தற்போது மூன்று மருத்துவ மனைகளும், 94 முழு நேர மருந்தகங்களும், 8 இயல் ஊர்தி மருந்தகங்களும், தொழிலதிபர் பயன்பாட்டு மருந்தகங்கள் மூன்றும், பகுதிநேர மருந்தகங்கள் இரண்டும் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை மாநகர், கோயம்புத்தூர்,

1973 மார்ச் 9]

மதுரை, கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் அவர்கள் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது உட்பட முழு மருத்துவப் பாதுகாப்பு அளிக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற இடங்களில் இத்திட்டத்தின்கீழ் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ள தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினர் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ்வரும் நோயாளிகளின் பயனுக்காகக் கீழ்க்காணும் இடங்களில் வார்டுகளும், படுக்கை வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) தாம்பரம், காசநோய் அரசு மருத்துவ மனையில் 52 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்று.

(2) லால்குடி, அரசு மருத்துவ மனையில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு, சிவகாசி, அரசு மருத்துவ மனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு, கோயில்பட்டி, அரசு மருத்துவ மனையில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்திற்காக 32 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ;

(3) நாகர்கோயில், அரசு மருத்துவ மனையில் 26 படுக்கைகள் கொண்ட காசநோய்ச் சிகிச்சை வார்டு ஒன்று,

(4) காவேரி நகரில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அது இன்னும் செயல்படத் தொடங்கவில்லை.

தற்போது இருக்கும் 94 தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களில், 34 மருந்தகங்கள் திட்டத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

புதுடில்லி, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் கழகம், நிதிப்பற்றாக் குறை காரணமாகத் தனது சொந்தச் செலவில் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தால், 1972-73-ல் சைதாப்பேட்டை, எழும்பூர், அண்ணாசாலை ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களை அரசு தனது சொந்தச் செலவில் கட்ட ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இக்கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான மொத்த மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 14.30 லட்சமாகும்.

[1973 மார்ச் 9]

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்காகும் செலவினைத் தொடக்கத்தில் மாநில அரசு ஏற்று வந்தது. பின்னர் அதனை மாநில அரசும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகமும் 7 : 1 என்ற விகிதத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு வருகின்றன.

அரசு, இத்திட்டத்தின் நலன்களை விரிவுபடுத்தி, இந்த சமுதாய நல ஏற்பாட்டின் கீழ், மேலும் பல பகுதிகளையும் அதிகத் தொழிலாளர்களையும் அவர்களின் குடும்பத்தினரையும் கொண்டு வர ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. ஆயினும், தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவப்பயன் அளிப்பதனால் ஆகும் செலவு குறித்து புதுடில்லி தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் 1970 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் விதித்துள்ள உச்சவரம்பின் காரணமாக நாம் இந்த நோக்கத்தை எய்த முடியாத நிலையில் உள்ளோம். இத்திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டொன்றுக்குத் தொழிலாளர் ஒருவர் பெறும் மருத்துவ வசதிக்கான செலவு ரூ. 50 என்ற உச்சவரம்பினை தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் முதற்கண் வரையறுத்தது. இந்த உச்சவரம்பினைக் கைவிடுமாறு இந்திய அரசை வலியுறுத்தி தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைமையில் சென்ற மாநிலப் பிரதிநிதிகள் குழு 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 24-ம் நாளன்று மனு ஒன்றைக் கொடுத்தது. இதன் பலனாகத் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் உச்சவரம்பினைத் திருத்தியமைத்தது. அவையாவன:—வரையறுத்த மருத்துவ வசதி பெற தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்றும், விரிவான மருத்துவ வசதி பெற ரூ. 54 என்றும், மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது உட்பட முழு மருத்துவ வசதி பெற ரூ. 64 என்றும் மருத்துவச் செலவினை முடிவு செய்தது. ஆயினும், எந்த மாநிலத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் ஆகும் மருத்துவச் செலவு மேற்சொன்ன உச்சவரம்புக்கு மேற்படுமானால், அதிகமாகவுள்ள செலவுத் தொகையை சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசே தனித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதில் எந்த ஒரு பங்கினையும் கழகம் ஏற்றுக் கொள்ளாது. இந்த அரசு 1971-72-ல் அவ்வாறு வரையறுத்த உச்சவரம்பைக் காட்டிலும் அதிகமாக ரூ. 1 கோடி செலவு செய்தது. ஏறும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும் என்ற பழமொழிக்கேற்ப மாநில அரசு இடைவிடாது அனுப்பிய முறையீடுகளின் காரணமாகவும், 1971 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்

1973 மார்ச் 9]

திங்கள் 21-ம் நாளில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மற்றும் மொரு மனுவைக் கொடுத்ததின் பலனாகவும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் நிதி நிலை சீரடைந்ததாலும் கழகம் 1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் அந்த உச்ச வரம்பினை மேலும் திருத்தியமைத்தது. வரையறுத்த மருத்துவ வசதி பெறத் தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்றும், விரிவான மருத்துவ வசதிபெற ரூ. 60 என்றும், முழு மருத்துவ வசதி பெற ரூ. 70 என்றும் மருத்துவச் செலவினை முடிவு செய்தது.

மருத்துவச் செலவு குறித்த உச்சவரம்பு திருத்தியமைக்கப் பட்ட போதிலும் இவ்வரசு, 1972-73-ல் ரூ. 1,12.30 லட்சம் கூடுதல் செலவை ஏற்க வேண்டியிருக்கும். அப்போதிருந்த தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சர், பூனாவில் 1972 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 4-ம் நாளில் நடந்த தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் கூட்டத்தில், கழகத்திற்குச் செலவு குறைந்திருப்பதோடு அதன் நிதி நிலை ஓரளவுக்குச் சீரடைந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது என்று குறிப்பிட்டார். எனவே, உச்ச வரம்பினை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றும், அது முடியாவிடின் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது உட்பட முழு மருத்துவ வசதிக்குரிய செலவை மேலும் ரூ. 25 ஆகவும், விரிவான மருத்துவ வசதியினை ரூ. 20 ஆகவும், வரையறுத்த மருத்துவ வசதியினை ரூ. 15 ஆகவும் உயர்த்த தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தை வலியுறுத்துமாறும் தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சரை இவ்வரசு கேட்டுக் கொண்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்ற பழைய தரத்தினை மீண்டும் கொண்டு வருவது பற்றிப் பரிசீலிக்குமாறும் தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சரை நாம் கேட்டுக் கொண்டோம்.

1973 ஜனவரி திங்களில், உச்ச வரம்பினை எடுத்து விடுவதற்கான அல்லது இவ்வரசு முன்னரே கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது போல் உச்சவரம்புச் செலவினையாவது உயர்த்துவதற்கான அவசியத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தி கோரிக்கை ஒன்று தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்படும் செலவை வழக்கம்போல் பங்கிட்டுக் கொள்வதோடு மாநில அரசு தனது சொந்த நிதியிலிருந்து சுமார் 1 கோடி ரூபாய் வரை கூடுதல் செலவினைச் செய்துள்ளதாக அந்தக்

[1973 மார்ச் 9]

கோரிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். 1972-73-ல் இத்திட்டத்தின் கீழ் தனது பங்காக ரூ. 32.91 லட்சம் செலவை வழக்கம்போல் ஏற்றுக் கொள்வதாயிருக்க மாநில அரசு ரூ. 1,45.20 லட்சம் செலவை ஏற்க வேண்டி வருமென்றும் நமது கோரிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். உச்சவரம்பினை எடுக்காவிட்டால், தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறும் வசதிகள் உட்பட மருத்துவ வசதிகளைத் தையும் சமமாக அளிக்க முடியாதென்றும், இறுதியில் தொழிலாளர் இதனால் அதிருப்தி அடையக்கூடுமென்றும் நாம் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். பின்னர், தற்போதைய தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சர் திரு. கே. வி. ரகுநாத ரெட்டி அண்மையில் இங்கு வந்திருந்தபோது இப்பிரச்சினைப் பற்றி நான் அவருடன் விரிவாக விவாதித்ததோடு, உச்சவரம்பினை ஏதித்துவிடுமாறும், இல்லையேல் இவ்வரசு முன்னரே தெரிவித்துள்ளதுபோல் உச்சவரம்பு விதங்கையாவது உயர்த்த வேண்டும் என்று அவரிடம் வலியுறுத்திக் கூறினேன். இது குறித்து இந்திய அரசின் முடிவை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்.

தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி நிறுவனம்.

தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி நிறுவனம் படிப்படியாக எல்லாத் துறைகளிலும் தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தி வருகிறது ; நாட்டில் வேலை வாய்ப்புத் தேடுகின்றவர்களில் எல்லா வகையினரும் இதன்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். சாதாரணமாக உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களைத் தவிர, சென்னை, அண்ணாமலை நகர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் வழிகாட்டிக் கழகங்கள் மூன்று உள்ளன. இப்பணி நிறுவனம் வேலை தேடுபவர்களுக்கு வேலை தேடித் தருவது மட்டுமின்றி தொழில்கள் செய்ய வழிகாட்டியாக இருந்தும், வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை வழங்கியும் வாழ்க்கைத் தொழில் பற்றிய தகவல்களைத் தந்தும் உதவுகிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான தனி வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றும், உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகள் பெற்றுள்ளவர்களுக்கென தொழில் சார்ந்த, நிர்வாகத் துறை வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றும் கூட உள்ளன. பர்மா-இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகம் திரும்பிவரும் அசதிகளுக்கும் புதுவாழ்வு அளிப்பதில்

1973 மார்ச் 9]

தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த அகதிகளை முறையாகக் குடியமர்த்தும் பணியை விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு அதற்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி, தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் இதில் அக்கறையுள்ள நிறுவனங்களுடன் இடைவிடாமல் தொடர்பு கொண்டு வருகிறார். அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் செம்மையான வழியில் வழிகாட்டி உதவியளிக்கும் கருத்துடைய, இந்திய அரசு 'பயிற்சியளித்து வழிகாட்டியுதவும் நிலையம்' ஒன்றை சென்னையில் தொடங்கியுள்ளது. ஊனமுற்றவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே சென்னையில் உடலுனமுற்றவர்களுக்கான மாநில வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஊனமுற்றவர்களுக்குச் சிறப்பான முறையில் வேலை வாய்ப்பளிக்கின்ற தொழிலதிபர்களுக்கும், ஊனமுற்றவர்களில் சிறந்த தொழிலாளராக விளங்குவோருக்கும் மாநில அளவில் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தொழில் நுட்பக் கல்வித் தகுதிகள் பெற்றவர்களிடையே நிலவும் வேலைவாய்ப்பின்மைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காணும் பொருட்டு வேலையற்றுள்ள பொறியாளர்கள், பட்டயக் கல்வி தகுதி பெற்றவர்கள், கைத்தொழில் வினைஞர்கள் ஆகியோருக்கு உதவித் தொகை வழங்கிப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டமொன்றை அரசு கொண்டு வந்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் அரசின் பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகிறது. பயிற்சிக் காலத்தில் சிலர் முறையான காலியிடங்களில் பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

ஆட்படை ஊற்றம், அவ்வப்பகுதிக்குரிய தொழில் அமைப்பு முறை, தொழில்களின் வேலை வாய்ப்புக்கள் குறைந்திருத்தல் ஆகியவை தொடர்பாக ஆழ்ந்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, இயக்குநர் அலுவலகத்தில் "வேலை வாய்ப்பின்மை குறித்து ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்யும் பிரிவு" (Depth Study Cell) ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின்கீழ் குறித்த காலத்துக்கொருமுறை மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளுடன், அவற்றுக்குத் துணையாக இந்த ஆய்வுகள்

[1973 மார்ச் 9]

அமையும். இவை ஆட்படை ஊற்றம் குறித்துத் திட்டமிடுதல், வாழ்க்கைத் தொழிலில் வழிகாட்டியுதவுதல், திட்டமிடுதல் ஆகிய வற்றில் பயன்படும்.

உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு புத்தகம் கட்டுதலில் பயிற்சியளிக்கும் பொருட்டு புத்தகம் கட்டுதலில் பயிற்சியளிக்கும் பிரிவு ஒன்றினை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இந்தப் பிரிவும், அண்மையில் கிண்டி தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்தில் அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் துறையைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் அலுவலகம், தமிழ் நாடு எடைகள், அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வருகிறது. டாக்ஸி மீட்டர், ஆட்டோ ரிக்ஷா மீட்டர், குழந்தைகளை எடையிடும் கருவிகள் ஆகியவற்றுக்கும் இந்த எடைகள் அளவைகள் சட்டத்தை நீட்டிப்பது குறித்து முனைப்பாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இம் மாநிலத்தில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால் மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு அதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்கள் சரிவர ஊதியம் ஈட்டமுடியாமல் சொல்லொணாத துன்பம் அடைந்து வருவதையும், அதே சமயத்தில் தொழில் உற்பத்தி வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் இந்த அவையின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இத்தகைய தருணத்தில் நாம் தோளோடு தோள் நின்று, இருக்கக் கூடிய மின்சக்தியை அளவோடு பயன்படுத்தி அதனை வீணாகாமல் தடுப்பதில் நமது முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் உள்ள எல்லாப் பிரிவினரும் தியாகம் செய்ய முன் வரவேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய இந்த நிலையில், நாடும் அந்தத் தியாகத்தில் பங்கேற்க தயாராக வேண்டுமென உங்களனைவரையும் நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாகத் தொழில் அமைதியைப் பாதுகாப்பதிலும், அதே சமயத்தில் தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியில் அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பை நல்கியப் பேரவையின் உறுப்பினர்களுக்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இம் மாநிலத்தில் உள்ள பாட்டாளி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத்

1973 மார்ச் 9]

தங்களது திட்டவட்டமான கருத்துக்களையும் சிறந்த அனுபவத் தையும் எங்களுக்கு அளிக்குமாறு உங்களனைவரையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இணைப்பு III .

(146-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

கோரிக்கை எண் 39—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களது பரிவுரையின் மேல் “கோரிக்கை 39—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை” என்பதன் கீழ் ரூ. 4,87,04,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நான் முன்மொழிகிறேன். எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை செயல்படுவதை விளக்கும் ஆய்வுரை ஒன்று பேரவைமுன் வைக்கப் பட்டுள்ளதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களின் தீர்மானத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

2. ஆயினும், இத்துறை செயல்படுவதை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு மேற்கொண்ட அல்லது மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள முக்கியமான நடவடிக்கைகளைக் குறித்து மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

மூன்று வட்டார அச்சகங்களையும், கிடை அச்சகங்களையும் கொண்டுள்ள இந்த அச்சகத்தில் ஏறத்தாழ 4,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இவர்களில், 2,800 தொழிலாளர்கள் வள்ளலார் நகரிலுள்ள முக்கிய அச்சகத்திலேயே பணிபுரிந்து வருகின்றனர். தமிழ் நாடு அரசு அச்சகம் இந்நாட்டிலே உள்ள மிகப் பெரிய அச்சகங்களில் ஒன்றாகும். எழுதுபொருள்-அச்சத்துறையை “வணிக முறையில்” நடத்தும் கொள்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இது குறித்து நடவடிக்கையும் எடுக்கப் பட்டுள்ளது.

3. அரசு அச்சகத்தை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு எடுத்துள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகளில், சென்னை, ரூராயில் ஆணைக்கார் எஸ்டேட்டில் கிடை அச்சகம் ஒன்றை அமைப்பது பற்றி